

DEBRECENI ÍTÉLŐTÁBLA

Bhar.II.240/2011/9.szám

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Debreceni Ítéltábla, mint harmadfokú bíróság, Debrecenben 2011. június 22. napján tartott harmadfokú nyilvános ülésen meghozta a következő

ítéletet:

A súlyos fenyegetéssel elkövetett zsarolás büntette és más bűncselekmények miatt I.rendű vádlott és társa ellen indított büntetőügyben a Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Bíróság, mint másodfokú bíróság 2011. január 18. napján kihirdetett 3.Bf.508/2010/4. számú ítéletét megváltoztatja a következők szerint:

I. rendű és II. rendű vádlottak ellen társtettesként elkövetett jogosulatlan pénzügyi tevékenység büntette (Btk. 298/D. § a) pont) miatti büntetőeljárást megszünteti.

I. rendű és II. rendű vádlottaknak az I-II. tényállási pontban rögzített cselekményeinek minősítése helyesen 4 rb. társtettesként, folytatólagosan elkövetett zsarolás büntette (Btk. 323. § (1),(2) bekezdés a) és b) pont).

I. rendű és II. rendű vádlott bűnös további 1-1 rb. folytatólagosan elkövetett zsarolás büntetében (Btk. 323. § (1),(2) bekezdés a) pont). (III. tényállási pont)

I. rendű vádlott bűnös további 1 rb. bűnsegédként, folytatólagosan elkövetett zsarolás büntett kísérletében (Btk. 323. § (1), (2) bekezdés a) és b) pont). (IV. tényállási pont)

Indokolás:

A Kisvárdai Városi Bíróság 2010. március 24. napján kihirdetett ítéletében I. rendű és II. rendű vádlottakat bűnösnek mondta ki 3 rb. társtettesként, folytatólagosan elkövetett zsarolás büntetében (Btk. 323. § (1) bekezdés), és 1 rb. társtettesként, folytatólagosan elkövetett zsarolás büntette kísérletében (Btk. 323. § (1) bekezdés). A bíróság ezért halmazati büntetésül I. rendű vádlottat 2 év börtönbüntetésre és 2 év közügyektől eltiltás mellékbüntetésre ítélte.

II. rendű vádlottat halmazati büntetésül 1 év 6 hónap börtönbüntetésre és 800 000 forint pénzmellékbüntetésre ítélte. A szabadságvesztés büntetés végrehajtását a II. rendű vádlottal szemben 3 év próbaidőre felfüggesztette és elrendelte párfogó felügyeletét. Az első fokon eljáró Kisvárdai Városi Bíróság az I. és II. rendű vádlottat az ellenük 4 rb. társtettesként elkövetett uzsorabűncselekmény (Btk. 330/A. § (2) bekezdés) büntette miatt emelt vád alól felmentette. A és magánfelek által előterjesztett polgári jogi igényt egyéb

törvényes útra utasította. Mindezeket túl rendelkezett a lefoglalt bűnjelekről, és az ügyben felmerült bűnügyi költség viseléséről.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az ügyész a vádlottak terhére, az uzsora bűncselekmény vonatkozásában történt felmentésük, valamint a cselekmények téves minősítése miatt a büntetésük súlyosítása végett jelentett be fellebbezést. Ezt a fellebbezést a Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Főügyészség Bf.3102/2009/1-4. számú átiratában a büntetésük súlyosítása végett tartotta fent. Indítványozta I. rendű vádlottal szemben kiszabott fő- és mellékbüntetés tartamának súlyosítását, II.r.vádlottal szemben a szabadságvesztés büntetés végrehajtásának felfüggesztésére, valamint a pártfogó felügyelet elrendelésére vonatkozó rendelkezés mellőzését, a kiszabott börtönbüntetés tartamának súlyosítását, és a II. rendű vádlott közügyek gyakorlásától való eltiltását, és a pénzmellékbüntetés kiszabására vonatkozó rendelkezés mellőzését, egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását. Az elsőfokú bíróság ítélete ellen I. rendű és II. rendű vádlottak és védőjük is fellebbezett a tényállás téves megállapítása miatt felmentés végett, amely fellebbezést a másodfokú eljárásban megtartott nyilvános ülésen is fenntartottak.

A Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Bíróság, az ügyész, valamint a vádlottak és védőjük fellebbezése folytán eljárva a városi bíróság ítéletét megváltoztatta és a 2011. január 18. napján kihirdetett 3.Bf.508/2010/5. számú ítéletében I. rendű és II. rendű vádlottakat bűnösnek mondta ki társtettesként elkövetett jogosulatlan pénzügyi tevékenység büntetében (Btk. 298/D. § a) pont), valamint a és , valamint és sérelmére elkövetett vagyon elleni bűncselekményeket 4 rb. társtettesként elkövetett zsarolás büntetnének (Btk. 323. § (1) bekezdés és (2) bekezdés b) pont) minősítette. (I-II. tényállás)

A sérelmére elkövetett vagyon elleni bűncselekményt, zsarolás büntette kísérleteként (Btk. 323. § (1) bekezdés és (2) bekezdés b) pont) minősítette. (IV. tényállás)

Mindezeket túl a másodfokon eljáró megyei bíróság mindkét vádlottat felmentette 1 rb. társtettesként elkövetett zsarolás büntetnének vádja alól (III. tényállási pont), míg I. rendű vádlottat további 1 rb. társtettesként elkövetett zsarolás büntetnének vádja alól is. (IV. tényállási pont). vádlott fő- és mellékbüntetésének tartamát 4-4 évre súlyosította. II.rendű vádlott börtönbüntetésének tartamát pedig 3 évre súlyosította és 3 évi közügyektől eltiltásra is ítélte, míg a pénzmellékbüntetésre ítézésre, valamint a szabadságvesztés végrehajtásának felfüggesztésére és a pártfogó felügyelet elrendelésére vonatkozó rendelkezéseket mellőzte. A vádlottakkal szemben fejenként 1 710 000 forint értékre vagyonekobzást rendelt el. A Kisvárdai Városi Bíróságon Bj.68/2009. tételszám alatt bevételezett és 10. sorszám alatt nyilvántartott „Civis Credit Zrt.” zálogjegyek lefoglalását megszüntette, azonban a II.rendű vádlott részére történő kiadásukat a vele szemben elrendelt vagyonekobzás biztosítására visszatartotta.

A másodfokon eljáró bíróság az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást megalapozottnak ítélte, a tényállás megváltoztatására sem okot, sem lehetőséget nem talált, azonban a minősítést illetően több vonatkozásban nem értett egyet az elsőfokú bírósággal. A másodfokú bíróság abban egyetértett az első fokon eljáró bírósággal, hogy a vádlottak által elkövetett cselekmény időpontjában még nem volt hatályos a Btk. 330/A. § (2) bekezdés szerinti uzsora bűncselekmény. Megállapította azonban, hogy a tényállás maradéktalanul megvalósítja a Btk. 298/D. §-ának a) pontjában meghatározott

jogosulatlan pénzügyi tevékenység büntettének a törvényi tényállását, és figyelemmel arra, hogy a bíróság a vád szerinti minősítéshez nincs kötve, ebben a bűncselekményben mondta ki a vádlottak bűnösségét. Úgy ítélte meg az eljáró megyei bíróság, hogy bár az első fokon eljáró ügyésznek a felmentő rendelkezés miatt is bejelentett fellebbezését kizárólag súlyosabb büntetés kiszabása érdekében tartotta fenn a másodfokon eljáró ügyész, ennek ellenére a Be. 354. § (2) bekezdése értelmében a vádlottak terhére bejelentett fellebbezésre tekintettel nem volt akadálya a felmentő rendelkezés felülbírálatának. Ezért a megyei bíróság a Be. 330. §-ának (1) bekezdésén alapulván bűnösnek mondta ki a vádlottakat a Btk. 298/D. §-ának a) pontjába ütköző és a Btk. 20. §-ának (2) bekezdése szerint társtettesként elkövetett jogosulatlan pénzügyi tevékenység büntetében.

A másodfokú bíróság ítélete ellen mindkét vádlott, védőjük valamint az ügyész is fellebbezést jelentett be. A vádlottak és védőjük elsősorban bűncselekmény, másodlagosan bizonyítottság hiánya miatti teljes körű felmentés érdekében jelentették be fellebbezésüket, egyben sérelmezték védekezésük, valamint az általuk megjelölt tanúk vallomásának a figyelmen kívül hagyását. A Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Főügyészség indítványozta a másodfokú bíróság ítéletének megváltoztatását, és a vádlottak terhére bejelentett fellebbezésében kérte a vádlottak bűnösségének a megállapítását a sértett sérelmére társtettesként elkövetett zsarolás büntetében, továbbá I. rendű vádlott bűnösségének a megállapítását a sértett sérelmére bűnsegédként elkövetett zsarolás büntett kísérletében is.

A Debreceni Fellebbviteli Főügyészség Bf.118/2011/1-II. számú átiratában az ügyészi fellebbezést módosítással, a jogi minősítés megváltoztatása és a vádlottak büntetéseinek súlyosítása céljából is fenntartotta. Az elsőfokú bíróság által megállapított és a másodfokú ítéletben is változatlanul szereplő tényállást megalapozottnak ítélte meg, amely irányadó a harmadfokú eljárásban is. Helyesnek ítélte meg a másodfokú bíróság azon jogi álláspontját, hogy a vádlottak vonatkozásában benyújtott vád és az ezzel egyezően megállapított történeti tényállás alapján a vagyon elleni bűncselekményekkel valóságos anyagi halmazatban álló pénzügyi jellegű cselekmények miatt 1 rb. társtettesként elkövetett jogosulatlan pénzügyi tevékenység büntette megállapításának van helye a Btk. 298/D. §-ára tekintettel, amely azonban az említett szakasz a) pontjának felhívásával válik pontossá.

A tényállás III. és IV. pontjaival kapcsolatosan azt az álláspontját fejtette ki, hogy a másodfokú bíróság elmulasztotta a vádlottak cselekményeit a további cselekményekkel összefüggésben értékelni. Nem volt ugyanis figyelemmel arra a másodfokú bíróság, hogy az ügyben érintett személyek, a sértettek egymással és a vádlottakkal is szoros rokoni kapcsolatban voltak. A III. tényállásban rögzített előtt így nyilvánvaló volt, hogy a II. rendű vádlott jelenlétében tett azon I. rendű vádlotti kijelentés, hogy „jobb, ha aláírja, mert vannak emberei, akik elintézik, és neki egy újjal sem kell hozzányúlania” kimeríti a komoly félelem kiváltására alkalmas fenyegetésnek a Btk. 138. §-ában írt fogalmát. A IV. tényállást ugyancsak összefüggésben vizsgálva a többi cselekménnyel megállapítható, hogy köztudott volt a sértettek előtt, hogy a kölcsönök behajtását az I. és II. rendű vádlott egymás tevékenységéről tudva, egymás tevékenységéhez segítséget nyújtva végezték, így ebben a viszonylatban az I. rendű vádlott azon kijelentés, hogy „így is, úgy is oda fog neki adni kamat címén további 20 000 forintot” a II. rendű vádlott cselekvőségéhez kapcsolódó

legalább bűnsegédi magatartásként értékelhető. Mindemellett utalni kellett volna arra az ítélet jogi indokolásában, hogy az I. és a II. rendű vádlottak valamennyi zsarolási cselekménye a Btk. 137. § 7. pontja szerint bűnszövetségben elkövetettként is minősül, így a Btk. 323. § (2) bekezdés a) pontja szerinti minősítő körülményt is meg kell állapítani. Mindemellett a zsarolási cselekmények a Btk. 12. § (2) bekezdése szerint folytatólagosan is minősülnek. Pontosítani indítványozta ezen túl az ítélet rendelkező részét a zálogjegyek sorszámainak a feltüntetésével, valamint a vagyonekhozással kapcsolatos indokolást, ugyanis a zálogjegyek visszatartása kizárólag a II. rendű vádlottal kapcsolatos vagyonekhozás kielégítése érdekében történt.

A Debreceni Ítéltábla a másodfellebbezést a Be. 393. §-ának (2) bekezdése alapján nyilvános ülésen bírálta el.

A Be. 386. § (1) bekezdése értelmében harmadfokú eljárásnak helye van akkor, ha a másodfokú bíróság ügydöntő határozatának eltérő rendelkezése a büntető anyagi jog szabályát sérti. Ez a feltétel természetesen nem a másodfellebbezés joghatályosságának, hanem az érdemi elbírálásának, az alaposágának a kérdése, illetve a feltétele. A Be. 386. § (1) bekezdés c) pontja alapján a másodfokú bírósági ítélet ellen fellebbezésnek van helye a harmadfokú bírósághoz, ha a másodfokú bíróság a büntetőjog szabályainak megsértésével az első fokon elítélt vádlottat felmentette, vagy vele szemben a büntetőeljárást megszüntette. Figyelemmel ezen feltétel bekövetkezésére, a bejelentett fellebbezések joghatályosnak tekinthetőek. A Be. 387. § (2) bekezdése a felülbírálat terjedelme körében rögzíti, hogy ha a másodfokú bíróság ítélete több bűncselekményről rendelkezett, a fellebbezés folytán a harmadfokú bíróság az ítélet minden rendelkezését felülbírálja, kivéve a másodfokú bíróság által az elsőfokú bíróság ítéletének felmentő vagy eljárást megszüntető rendelkezését helybenhagyó részét. A harmadfokú bíróság a fellebbezéssel megtámadott másodfokú ítéletet és az azt megelőző első- és másodfokú bírósági eljárást - függetlenül attól, hogy ki fellebbezett - felülbírálja abból a szempontból is, hogy az eljárási szabályokat az elsőfokú, illetőleg a másodfokú bírósági eljárásban megtartották-e, valamint, hogy a másodfokú ítélet megalapozott-e. A Debreceni Ítéltábla a revízió elvének szem előtt tartásával ellenőrizte, hogy az első- és másodfokú bíróság megtartotta-e az eljárási szabályokat, és vizsgálta a másodfokú ítélet megalapozottságát is. Megállapította, hogy az első- és másodfokú bírósági eljárásban nem észlelt a Be. 373. § (1) bekezdésének II. pontjában felsorolt, úgynevezett abszolút eljárási szabálysértést, amely a bíróságok ítéletének hatályon kívül helyezését indokolná. A teljes körű felülbírálat keretében vizsgálta, hogy megvalósult-e bármely egyéb eljárási szabálysértés, azonban az érdemi felülvizsgálatot befolyásoló hibát nem észlelt. A Be. 321. § (4) bekezdése, a Be. 345. §, valamint a Be. 366. § (6) bekezdésének megfelelő alkalmazásával azonban a védekezésre való felkészülés érdekében szükséges lett volna megállapítani, hogy a vád tárgyává tett, illetőleg az elsőfokú bíróság ítélete tényállásában rögzített cselekmény az ügyészi, illetőleg az elsőfokú bíróság által alkalmazott minősítéstől eltérően jogosulatlan pénzügyi tevékenység büntettének (Btk. 298/D. § a) pont) is minősülhet. Ezen eljárási szabálysértésnek azonban azért nincs semmilyen jelentősége, mert a felmentő rendelkezés ellen bejelentett ügyészi fellebbezést a Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Főügyészség a Bf.3102/2009/1-IV. számú átiratában már nem tartotta fenn, kizárólag a büntetés súlyosítása végett tartotta fent a vádlottak terhére bejelentett fellebbezését.

A Be. 348. § (2) bekezdése szerint, ha a vádlott ellen több bűncselekmény miatt emeltek vádat, az ítéletnek csak az a felmentő vagy eljárást megszüntető rendelkezése bírálható felül, amely ellen fellebbeztek.

Megállapítható tehát, hogy ügyészi fellebbezés hiányában a másodfokon eljáró bíróság a 4 rb. társtettesként elkövetett uzsora bűncselekmény büntette miatt történt felmentő rendelkezést egyik vádlott esetében sem bírálhatta volna felül, azzal kapcsolatosan a részjogerő bekövetkezett, így az ítéletábrla az ezen cselekvősséggel kapcsolatosan a büntetőeljárást megszüntette. (Be. 332. § (1) bekezdés c) pont)

Helyesen utalt a Debreceni Fellebbviteli Főügyészsség arra, hogy relatív szabálysértés valósult meg azzal is, hogy a másodfokú bíróság a Be. 366. § (6) bekezdésében foglalt eltérő minősítés megállapítási kötelezettségét a zsarolás büntette tekintetében is annak ellenére mellőzte, hogy az elsőfokú ítélettől eltérően súlyosabban minősülő esetet állapított meg mindkét vádlottnál az I., II. és a IV. tényállási pontokban. Ezen eljárási szabálysértések azonban a későbbi harmadfokú eljárás lehetőségére is figyelemmel csupán relatívnak tekinthetők, és az érdemi elbírálást sem akadályozták. Nem valósult volna meg eljárási szabálysértés a súlyosabb minősítés alkalmazásakor az eltérő minősítés megállapításának hiányában akkor, ha a súlyosabb minősítést az ügyész átiratában már indítványozza, azonban ilyen a másodfokú eljárást megelőzően nem történt.

Megállapította a harmadfokon eljáró ítéletábrla, hogy az elsőfokú bíróság által rögzített és a másodfokú bíróság ítéletének alapjául is elfogadott tényállás megalapozott, az mentes a Be. 351. § (2) bekezdésében foglalt fogyatékoságoktól. Az eljárásban feltárt és a tényállás megállapításának alapjául elfogadott bizonyítékok értékeléséről a bíróságok részletesen számot adtak. Mérlegelésük logikai hibában nem szenved, ezért a Debreceni Ítéletábrla az első- és másodfokú bíróság ítéletét az abban rögzített tényállás alapján bírálta felül.

Osztotta az ítéletábrla az ügyészi fellebbezést a III. és IV. tényállási pont kapcsán, és a III. tényállási pontban megvalósított cselekményért I. rendű és II. rendű vádlottat bűnösnek mondta ki, további 1-1 rb. folytatólagosan elkövetett zsarolás büntette (Btk. 323. § (1) és (2) bekezdés a) pont), míg a IV. tényállási pontban megvalósított cselekmény miatt I. rendű vádlottat további 1 rb. bűnsegédként, folytatólagosan elkövetett zsarolás büntett kísérlete miatt. A III. tényállásban ugyanis jogtalan haszonszerzés végett kényszerítették a vádlottak sértettet a tényállásban rögzített pénzösszeg és annak kamatai átadására. A tényállásban rögzített azon kijelentés ugyanis, hogy „jobb, ha aláírja, mert vannak emberei, akik elintézik őt úgy, hogy neki egy ujjal sem kell hozzányúlani” kimeríti a komoly félelem kiváltására alkalmas fenyegetésnek a Btk. 138. §-ában írt fogalmát. Abból a kijelentésből a sértett ugyanis egyértelműen következtethetett arra, hogy őt súlyos hátrány éri, ha nem a vádlottak kívánságának megfelelően cselekszik, így a súlyos hátrány kilátásba helyezése, annak konkrétbb nevesítésének hiányában is alkalmas volt arra, hogy a megfenyegetettben komoly félelmet keltsen. A törvény a megfenyegetett komoly félelmére utal, amiből következik, hogy a megfenyegetett személy fizikai, pszichikai adottságait, életkorát és az elkövetés külső körülményeit is értékelni kell. A zsarolás még olyan erőszakkal is elkövethető, amely csupán hajlítja a sértett akarát, annak cselekvési szabadságát csak kisebb mértékben befolyásolja. A fenyegetésnek nem kell közvetlenül

élet vagy testi épség ellen irányulni, az már a minősített eset megállapítását eredményezi, elegendő, hogy komoly félelmet váltson ki. A II. tényállási pontban rögzített kijelentés így fenyegetésnek minősül, azonban nem lehet egyértelmű következtetést levonni arra, hogy az testi épsége ellen irányult, így a Btk. 323. § (2) bekezdés b) pontját a bíróság nem állapította meg.

A IV. tényállási pontban a II. rendű vádlott részéről el is hangzott sértett sérelmére az élet elleni fenyegetés, így a II. rendű vádlottat ezen tényállás alapján folytatólagosan elkövetett, élet illetve testi épség elleni fenyegetéssel elkövetett zsarolás büntette miatt mondta ki bűnösnek a bíróság. Ezen szándékos bűncselekményhez az I. rendű vádlott ugyancsak szándékosan segítséget nyújtott. Helyesen utalt arra a fellebbviteli főügyészség átiratában, hogy a vádlottak által megvalósított több tényállási pontban rögzített cselekvősegeket összefüggésben kell és lehet értékelni, és az általuk alkalmazott kijelentés az egymással szoros rokoni és egyéb kapcsolatban álló sértettek számára egyértelműen súlyos hátrány kilátásba helyezése volt, amely alkalmas volt arra, hogy bennük komoly félelmet keltsen. A Btk. 323. § (1) bekezdésében rögzített zsarolás büntettének további tényállási elemei is megvalósultak, így az I. r. vádlott terhére a zsarolás büntette aggálymentesen megállapítható volt.

Helyesen utalt a fellebbviteli főügyészség arra, hogy a vádlottak valamennyi zsarolás cselekménye bűnszövetségben elkövetettként is minősül, így a Btk. 323. § (2) bekezdés a) pontja szerinti minősítő körülményt is meg kellett állapítani. Bűnszövetség akkor jön létre, ha két vagy több személy bűncselekményeket szervezeten követ el, vagy ebben megállapodik, és legalább egy bűncselekmény elkövetését megkísérlik, de nem jön létre bűnszervezet. (Btk. 137. § 7. pont) A Btk. a bűnszövetség fogalom meghatározásánál a bűncselekmények szervezett elkövetését értékeli, vagyis azt az esetet, amikor a közreműködőknek, tehát a bűnszövetség tagjainak - akik házastársak is lehetnek - a megállapodása több bűncselekmény megvalósítását célozza anélkül, hogy minden egyes bűncselekmény végrehajtásának a részleteit megszerveznék. A törvény ugyanis azt a súlyosabb minősítést megalapozó magasabb társadalomra veszélyességet értékeli, hogy az elkövetők nem csupán egy meghatározott bűncselekmény elkövetését valósították meg, hanem magát a bűnözést szervezik meg. A megállapodás lehet hallgatólagos, a félreérthetetlenül a bűnözésre irányuló akarategység is.

A IV. tényállási pont jogi indokolásában külön is utalni kell arra, hogy a bűnszövetségben való elkövetés megállapítása esetén is alkalmazni kell a Btk.-nak a tettességre és a részességre vonatkozó rendelkezéseit. A pszichikai bűnsegéd a bűncselekmény véghezvitelében közvetlenül nem vesz részt, a tettes akarat elhatározására gyakorol pszichikai befolyást, illetve erősíti, szilárdítja annak az elkövetésre irányuló szándékát. (IV. számú büntető elvi döntés)

Ugyancsak rögzíteni kellett az egyes zsarolási cselekményeknél a Btk. 12. § (2) bekezdés szerinti folytatólagosság megvalósulását, ugyanis az egyes tényállási pontokból megállapítható, hogy a vádlottak nem egy alkalommal találkoztak a sértettekkel, cselekményüket azonos sértettek sérelmére, rövid időközökkel, többször valósították meg. Ezen minősítő körülmény egyébként az elsőfokú bíróság ítéletében rögzítve is van. A másodfokú bíróság indokolást azzal kapcsolatban nem adott, hogy ezt miért mellőzte, így

az valószínűsíthetően ítéletszerkesztési adminisztratív hiba miatt nem lett a másodfokú ítélet rendelkező részében megjelölve, ezért az ítéltábla ítéletében ezt pótolta.

Az első- és másodfokon eljáró bíróságok a büntetések kiszabása körében irányadó alanyi és tárgyi enyhítő és súlyosító körülményeket maradéktalanul feltárták, a másodfokú bíróság azokat megfelelően értékelte. A harmadfokon eljáró bíróság osztotta a megyei bíróság azon álláspontját, amely az elsőfokú bíróság ítéletéhez képest a kiszabott büntetéseket jelentősen súlyosította. A kiszabott büntetések további súlyosítása azonban az igen jelentős időmúlás mellett már nem indokolt, így a büntetést illetően a megyei bíróság ítéletét az ítéltábla helybenhagyta. Csupán utal arra a harmadfokú bíróság, hogy a bűnszöveget csak akkor lehetne további súlyosító körülményként értékelni, ha azt a törvény nem értékelné minősítő körülményként.

Nem találta indokoltnak az ítéltábla a zálogjegyek lefoglalásával kapcsolatos rendelkezés további pontosítását, ugyanis a megyei bíróság ítéletének rendelkező részében az kellően beazonosíthatóan lett megjelölve, a rendelkező rész ezzel kapcsolatosan további részletezést nem igényel.

Mindezekre tekintettel a Debreceni Ítéltábla a Be. 398. § (1) bekezdése alapján a Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Bíróság ítéletét részben megváltoztatta, míg egyéb helyes rendelkezéseit a Be. 397. §-ára utalással helybenhagyta.

A bűnügyi költségről szóló rendelkezés a Be. 385. illetve a Be. 381. § (1) bekezdésén alapul.

Debrecen, 2011. június 22.

Dr. Kardos Sándor sk.. Elek Balázs sk. . Háger Tamás sk.
a tanács elnöke a tanács tagja, előadó a tanács tagja

Záradék:

A Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Bíróság 3.Bf.508/2010/4. számú ítélete a Debreceni Ítéltábla Bhar.II.240/2011/9. számú ítéletében rögzített változtatásokkal 2011. június 22. napján jogerős és végrehajtható.

Dr. Kardos Sándor sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül
tisztviselő

